

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/592**af 1. december 2016****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår
reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende kriterierne for, hvornår en aktivitet kan anses
for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Vurderingen af, hvorvidt personer handler for egen regning med eller yder investeringsservice vedrørende råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf i Unionen som en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv, bør foretages på koncernniveau. I overensstemmelse med artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²⁾ forstås ved en koncern en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder, omfattende enheder hjemmehørende i Unionen og i tredjelande, uanset om koncernen har hovedsæde i eller uden for Unionen.
- (2) Vurderingen bør foretages i form af to test, der begge baseres på handelsaktiviteterne for personerne i koncernen, og bør beregnes for hver enkelt aktivklasse. Den første test bør afgøre, om personerne i koncernen er store deltagere set i forhold til størrelsen af det finansielle marked i den pågældende aktivklasse og som følge heraf bør være forpligtet til at indhente tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsselskab. Med den anden test bør det fastlægges, hvorvidt personerne i koncernen handler for egen regning med eller yder investeringsservice vedrørende råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf i et så stort omfang i forhold til koncernens hovederhverv, at de pågældende aktiviteter ikke kan anses for at være accessoriske på koncernniveau, og at disse personer derfor bør være forpligtet til at indhente tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsselskab.
- (3) Med den første test sammenholdes omfanget af en persons handelsaktiviteter med den samlede handelsaktivitet i Unionen i den enkelte aktivklasse med henblik på bestemmelse af den pågældendes markedsandel. Handelsaktiviteternes omfang bør bestemmes ved at trække summen af volumen af transaktioner som led i likviditets- og/eller risikostyring inden for en koncern, objektivt målbar reduktion af risici direkte knyttet til kommerciel aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktivitet eller opfyldelse af forpligtelser til at tilføre en markedsplads likviditet (»begunstigede transaktioner») fra volumen af den pågældende persons samlede handelsaktivitet.
- (4) Handelsaktiviteternes volumen bør bestemmes på grundlag af den notionelle bruttoværdi af kontrakter på råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf på grundlag af et rullende gennemsnit af de foregående tre regnskabsår. Markedets samlede størrelse bør bestemmes på grundlag af handelsaktiviteter udført i Unionen i tilknytning til hver aktivklasse, for hvilken der anmodes om fritagelse, herunder kontrakter, der handles på og uden for markedspladser i Unionen.
- (5) Eftersom der er væsentlige indbyrdes forskelle på råvaremarkederne med hensyn til størrelse, antallet af markedsdeltagere, likviditetsgrad og andre karakteristika, anvendes forskellige tærskler for de forskellige aktivklasser i tilknytning til testen af handelsaktiviteternes omfang.
- (6) Den anden test omfatter to metoder til bestemmelse af handelsaktiviteternes omfang med henblik på sammenholdelse heraf med omfanget af koncernens hovedaktivitet. Testen antager to former med det formål bedre at afspejle de bagvedliggende aktiviteter for de personer, der har til hensigt at benytte sig af fritagelsen, og

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

samtidig begrænse regelbyrden til et minimum og sikre en så ukompliceret gennemførelse af testen som muligt. Kapitaltesten fremlægges som et alternativ til handelstesten, således at der tages hensyn til den økonomiske virkelighed for de meget heterogene koncerner, der skal foretage vurderingen af, hvorvidt deres handelsaktiviteter er accessoriske i forhold til deres primære forretningsaktiviteter, herunder koncerner, som set i forhold til deres størrelse foretager betydelige kapitalinvesteringer i etablering af infrastruktur, transportfaciliteter og produktionsanlæg samt investeringer, der ikke let kan afdækkes på de finansielle markeder. Da den anden test i begge sine former tager hensyn til de forskellige bagvedliggende økonomiske realiteter for forskellige koncerner, udgør begge de to test (lige) egnede metoder til at fastlægge, hvorvidt en bestemt koncerns handelsaktiviteter er accessoriske i forhold til dens hovederhverv.

- (7) Handelsaktiviteternes omfang som anvendt i første metode under den anden test bruges som proxy for den kommercielle aktivitet, den pågældende person eller koncern udøver som sit hovederhverv. Det burde være let og omkostningseffektivt at anvende denne proxy, da den bygger på data, der allerede har skullet indsamles i forbindelse med den første test, samtidig med der tilvejebringes en meningsfyldt test.
- (8) Proxyen er hensigtsmæssig, fordi en rationel, risikoavers enhed, som f.eks. en producent, en forarbejdningsvirksomhed eller en forbruger af råvarer eller emissionskvoter, kan forventes at ville afdække volumen af de kommercielle aktiviteter, der udgør den pågældendes hovederhverv, med råvaderivater, emissionskvoter eller derivater heraf svarende til dette volumen. Volumen af alle den pågældendes handelsaktiviteter med råvaderivater, emissionskvoter eller derivater heraf, målt i den notionelle bruttoværdi af det underliggende aktiv, er derfor en passende proxy for omfanget af koncernens hovederhverv. Da koncerner, hvis primære forretningsaktiviteter ikke vedrører råvarer eller emissionskvoter, ikke ville anvende råvare- eller emissionskvoterderivater som et risikobegrænsningsredskab, ville deres handel med råvaderivater, emissionskvoter eller derivater heraf ikke kunne betegnes som afdækning.
- (9) Anvendelse af råvaderivater som et risikoreducerende redskab kan dog ikke anses for at være en perfekt proxy for alle de kommercielle aktiviteter, den pågældende person eller koncern udøver som sit hovederhverv, eftersom der med denne indikator ikke tages hensyn til andre investeringer i anlægsaktiver uden sammenhæng med derivatmarkeder. For at afhjælpe det mulige misforhold mellem en koncerns handel med råvaderivater og det faktiske omfang af koncernens hovederhverv, især for så vidt angår små koncerner, bør den første metode under den anden test omfatte et bagstopperelement, som sikrer, at der tages hensyn til, at de handelsaktiviteter, der udføres af personerne i koncernen, heller ikke må overstige en vis procentdel af de enkelte tærskelværdier, der er fastlagt i den første test for hver enkelt relevant aktivklasse, som vurderes at være accessorisk. Jo større en procentdel, spekulative aktiviteter udgør af en koncerns samlede handelsaktiviteter, desto lavere er den i den første test fastlagte tærskelværdi.
- (10) Bagstopperelementet, i henhold til hvilket en koncern ikke må overskride en vis procentdel af de tærskelværdier, der er fastsat i den første test for hver enkelt relevant aktivklasse, er særlig relevant for meget små koncerner med ubetydelige samlede fodaftryk inden for handelen med det pågældende råvaderivat. På den ene side kan disse koncerner skulle gennemføre en bekostelig analyse af deres handelsaktiviteter med henblik på at fastlægge, om den pågældende handel reducerer risici eller ej, uden at resultatet er konklusivt for så vidt angår handelsaktiviteternes accessoriske karakter. På den anden side er disse koncerner normalt ikke rustet til at deltage i kapitaltesten som alternativ til den handelsbaserede test. For at undgå, at de pågældende koncerner pålægges urimeligt store byrder, bør koncerner, hvis handelsaktiviteter i hver enkelt relevant aktivklasse beløber sig til mindre end en femtedel af den tærskelværdi, der er fastsat ved den første test, anses for at udøve den pågældende handel som en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv. Med den første metode under den anden test vil hovedaktiviteten hos personer, som set i forhold til deres størrelse har foretaget betydelige kapitalinvesteringer i etablering af infrastruktur, transportfaciliteter og produktionsanlæg, imidlertid ikke nødvendigvis blive målt tilstrækkelig nøjagtigt. Der tages med metoden heller ikke hensyn til investeringer, der ikke kan afdækkes på de finansielle markeder. Den anden test må derfor nødvendigvis omfatte en anden metode, hvor der anvendes en kapitalbaseret parameter til måling af, at de pågældende handelsaktiviteter er accessoriske i forhold til koncernens hovederhverv.
- (11) Med den anden metode under den anden test benyttes den estimerede kapital, som en ikke-finansiell koncern vil skulle være i besiddelse af til imødegåelse af den markedsrisiko, der knytter sig til dens positioner hidrørende fra handel med råvaderivater, emissionskvoter og derivater heraf, undtagen sådanne hidrørende fra begunstigede transaktioner, som proxy for værdien af accessoriske aktiviteter, der udføres af personerne i en koncern. Den ramme, der er udviklet i Baselkomitéens regi og implementeret i Unionen ved kapitalkravsdirektivet, bruges til at anvende en proportional notionel kapital-vægtning for positioner. Inden for denne ramme bestemmes

nettopositionen i et råvarederivat, en emissionskvote eller et derivat heraf ved at modregne (nette) lange og korte positioner i en bestemt type råvarederivatkontrakt, emissionskvote eller derivatkontrakt baseret herpå, f.eks. en future, en option, en terminskontrakt eller warrants. Ved bestemmelse af nettopositionen bør der foretages netting, uanset hvor kontrakten handles, hvem der er modpart i kontrakten, eller hvad kontraktens løbetid er. Bruttopositionen i det/den pågældende råvarederivat, emissionskvotekontrakt eller derivatkontrakt baseret herpå bør derimod beregnes som summen af nettopositionerne for kontrakttyper, der vedrører en bestemt råvare eller emissionskvote eller et derivat heraf. I denne forbindelse bør nettopositioner i en bestemt type råvarederivatkontrakt, emissionskvotekontrakt eller derivatkontrakt baseret herpå ikke nettes.

- (12) I overensstemmelse med den anden metode under den anden test sammenholdes en koncerns estimerede kapital derefter med den faktiske værdi af den af koncernen investerede kapital, som skulle afspejle omfanget af dens hovedaktivitet. Den investerede kapital beregnes på grundlag af koncernens samlede aktiver minus dens kortfristede gæld. Ved kortfristet gæld bør forstås gæld, der forfalder til betaling inden for tolv måneder.
- (13) Formålet med accessorisk aktivitet-testene er at kontrollere, hvorvidt personer i en koncern, der ikke er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU, bør skulle ansøge om tilladelse på grundlag af det relative eller absolutte omfang af deres aktiviteter med råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf. Med accessorisk aktivitet-testene bestemmes således omfanget af aktiviteter med råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf, som personer i en koncern kan udføre uden at være meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU, fordi de pågældende aktiviteter er accessoriske i forhold til koncernens hovederhverv. Omfanget af koncernens accessoriske aktiviteter bør derfor beregnes ved hjælp af kriterier, der holder aktiviteter udført af koncernmedlemmer, som er meddelt tilladelse i henhold til nævnte direktiv, ude, med henblik på at vurdere omfanget af egentlig accessorisk aktivitet, der udføres af koncernmedlemmer uden tilladelse.
- (14) For at gøre det muligt for markedsdeltagere at planlægge og drive deres forretning på fornuftig vis og for at tage hensyn til sæsonbestemte adfærdsmønstre bør testberegningerne til bestemmelse af, hvornår en aktivitet anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet, baseres på en 3-års periode. Enheder bør således foretage vurderingen af, hvorvidt de overskrider en af de to tærskelværdier på årsbasis, ved at beregne et simpelt gennemsnit af tre år på rullende basis med henblik på at kunne indsende deres årlige indberetning til den kompetente myndighed. Denne forpligtelse bør ikke berøre den kompetente myndigheds ret til til enhver tid at anmode om en rapport fra en person om grundlaget for, at den pågældende person anser sin aktivitet som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra j), nr. i) og ii), i direktiv 2014/65/EU for at være accessorisk i forhold til den pågældendes hovederhverv.
- (15) Transaktioner, der objektivt kan måles til at reducere risici direkte knyttet til kommerciel aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktivitet og koncerninterne transaktioner, bør tages i betragtning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾. For så vidt angår transaktioner i derivater, der objektivt kan måles til at reducere risici direkte knyttet til den kommercielle aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktiviteten, henvises der imidlertid i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽²⁾ kun til derivater, der ikke handles på regulerede markeder, mens artikel 2, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU omfatter derivater, der handles på markedspladser. Der bør med denne forordning derfor også tages hensyn til derivater, der handles på regulerede markeder, i forbindelse med transaktioner, der anses for objektivt at kunne måles til at reducere risici direkte knyttet til en kommerciel aktivitet eller en likviditetsfinansieringsaktivitet.
- (16) I nogle tilfælde vil det måske ikke være muligt at afdække en kommerciel risiko ved at anvende en direkte tilknyttet råvarederivatkontrakt, dvs. en kontrakt med helt samme underliggende aktiv og afviklingsdato som den risiko, der dækkes. I sådanne tilfælde vil den pågældende person ved hjælp af et nært forbundet instrument kunne anvende proxy hedging til at dække sin eksponering, f.eks. et instrument med et andet, men med hensyn til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en handelsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

økonomisk adfærd nært forbundet underliggende aktiv. Desuden vil personer, der indgår råvarederivatkontrakter for at afdække en risiko i tilknytning til deres eller koncernens overordnede risici, kunne anvende makro- eller porteføljeafdækning. Sådanne makro-, portefølje- eller proxy hedging-råvarederivatkontrakter kan udgøre afdækning for så vidt angår anvendelsen af denne forordning.

- (17) Når en person, der anvender accessorisk aktivitet-testen, benytter sig af portefølje- eller macro hedging, vil den pågældende ikke nødvendigvis være i stand til at etablere en én-til-én-forbindelse mellem en bestemt transaktion i et råvarederivat og en specifik risiko direkte knyttet til den kommercielle aktivitet og likviditetsfinansieringsaktiviteterne, for hvilken derivatet tjener som afdækning. De risici, der knytter sig direkte til de kommercielle aktiviteter og likviditetsfinansieringsaktiviteterne, kan være komplekse og afhænge af f.eks. forskellige geografiske markeder og forskellige produkter, tidshorisonter eller enheder. Porteføljen af råvarederivatkontrakter, der indgås for at mindske disse risici, vil kunne være baseret på komplekse risikostyringssystemer. I sådanne tilfælde bør risikostyringssystemerne forhindre, at ikke-afdækningstransaktioner kategoriseres som afdækningstransaktioner, ligesom de bør give et tilstrækkeligt udspecificeret billede af afdækningsporteføljen, således at spekulations-elementer identificeres og medregnes i tærsklerne. Positioner bør ikke kunne siges at reducere risici i tilknytning til kommercielle aktiviteter, blot fordi de indgår i en overordnet risikoreducerende portefølje.
- (18) En risiko kan udvikle sig med tiden, og det vil — for at sikre tilpasning til risikoen udvikling — kunne være nødvendigt at lade råvare- eller emissionskvotederivat, der oprindeligt er gennemført for at reducere en risiko i tilknytning til kommercielle aktiviteter, erstatte ved at anvende supplerende råvare- eller emissionskvotederivatkontrakter. Afdækning af en risiko kan derfor opnås med en kombination af råvare- eller emissionskvotederivatkontrakter, herunder råvarederivatkontrakter, der erstatter og afslutter råvarederivatkontrakter, som ikke længere har tilknytning til den forretningsmæssige risiko. Desuden bør udviklingen i en risiko, der er imødegået med indgåelse af en position i et råvare- eller emissionskvotederivat med henblik på reduktion af den pågældende risiko, ikke efterfølgende give anledning til en ny vurdering af denne position som ikke værende en privilegeret transaktion ab initio.
- (19) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har forelagt for Kommissionen.
- (20) ESMA har gennemført åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, om en udtalelse.
- (21) Af konsekvenshensyn og for at sikre velfungerende finansmarkeder er det nødvendigt, at bestemmelserne i denne forordning og de tilsvarende nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2014/65/EU anvendes fra den samme dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelse af tærskelværdier

Aktiviteter udført af personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra j), nr. i) og ii), i direktiv 2014/65/EU anses for at være accessoriske i forhold til koncernens hovederhverv, hvis de pågældende aktiviteter opfylder betingelserne i artikel 2 og udgør et mindretal af aktiviteterne på koncernniveau, jf. artikel 3.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Artikel 2

Tærskelværdi vedrørende samlet markedsaktivitet

1. Omfanget af de i artikel 1 omhandlede aktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og divideret med de samlede handelsaktiviteter på markedet som beregnet i overensstemmelse med stk. 3, skal i hver af følgende aktivklasser være mindre end følgende værdier:

- a) 4 % for så vidt angår derivater på metaller
- b) 3 % for så vidt angår derivater på olie og olieprodukter
- c) 10 % for så vidt angår derivater på kul
- d) 3 % for så vidt angår derivater på gas
- e) 6 % for så vidt angår derivater på elektricitet
- f) 4 % for så vidt angår derivater på landbrugsprodukter
- g) 15 % for så vidt angår derivater på andre råvarer, herunder fragt og råvarer som omhandlet i afsnit C, punkt 10, i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- h) 20 % for så vidt angår emissionskvoter eller derivater heraf.

2. Omfanget af de i artikel 1 omhandlede aktiviteter, som udføres i Unionen af en person i en koncern i hver af de i stk. 1 nævnte aktivklasser, beregnes ved at sammenlægge den notionelle bruttoværdi af alle kontrakter i den pågældende aktivklasse, som den pågældende er part i.

I den i første afsnit omhandlede sammenlægning medtages ikke kontrakter som følge af transaktioner omhandlet i artikel 2, stk. 4, femte afsnit, litra a), b) og c), i direktiv 2014/65/EU eller kontrakter, for hvilke det gælder, at den person i koncernen, der er part i en eller flere af dem, er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾.

3. De samlede handelsaktiviteter på markedet i hver af de i stk. 1 nævnte aktivklasser beregnes ved at sammenlægge den notionelle bruttoværdi af alle kontrakter i den relevante aktivklasse, der ikke handles på en markedsplads, og som en person med hjemsted i Unionen er part i, og enhver anden aftale i den pågældende aktivklasse, der handles på en markedsplads i Unionen i den relevante årlige regnskabsperiode, jf. artikel 4, stk. 2.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede aggregerede værdier udtrykkes i EUR.

Artikel 3

Tærskelværdi vedrørende hovederhverv

1. De i artikel 1 omhandlede aktiviteter anses for at udgøre et mindretal af aktiviteterne på koncernniveau, hvis de opfylder en af følgende betingelser:

- a) Omfanget af de pågældende aktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, udgør højst 10 % af det samlede omfang af koncernens handelsaktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, andet afsnit.
- b) Den estimerede kapital investeret i nævnte aktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 5-7, udgør højst 10 % af den kapital, der er investeret på koncernniveau i udførelse af hovederhvervet, beregnet i overensstemmelse med stk. 9.

2. Der gælder følgende undtagelser fra stk. 1, litra a):

- a) Hvis omfanget af de i artikel 1 omhandlede aktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, udgør over 10 %, men under 50 % af det samlede omfang af koncernens handelsaktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, andet afsnit, anses de accessoriske aktiviteter kun for at udgøre et mindretal af aktiviteterne på koncernniveau, hvis omfanget af handelsaktiviteterne i hver af de i artikel 2, stk. 1, nævnte aktivklasser udgør under 50 % af den i artikel 2, stk. 1, fastsatte tærskelværdi for hver relevant aktivklasse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

b) Hvis omfanget af handelsaktiviteterne, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, udgør mindst 50 % af det samlede omfang af koncernens handelsaktiviteter, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, andet afsnit, anses de accessoriske aktiviteter kun for at udgøre et mindretal af aktiviteterne på koncernniveau, hvis omfanget af handelsaktiviteterne i hver af de i artikel 2, stk. 1, nævnte aktivklasser udgør under 20 % af den i artikel 2, stk. 1, fastsatte tærskelværdi for hver relevant aktivklasse.

3. Omfanget af de i artikel 1 omhandlede aktiviteter udført af en person i en koncern beregnes ved at sammenlægge omfanget af de aktiviteter, der er udført af den pågældende person i alle de i artikel 2, stk. 1, nævnte aktivklasser, i overensstemmelse med de samme beregningskriterier som omhandlet i artikel 2, stk. 2.

Det samlede omfang af koncernens handelsaktiviteter beregnes ved at sammenlægge den notionelle bruttoværdi af alle kontrakter på råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf, som personer i den pågældende koncern er part i.

4. I den i stk. 3, første afsnit, omhandlede sammenlægning medtages ikke kontrakter, for hvilke det gælder, at den person i koncernen, der er part i den eller de pågældende kontrakter, er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU eller direktiv 2013/36/EU.

5. Den estimerede kapital investeret i de i artikel 1 omhandlede aktiviteter er summen af følgende:

a) 15 % af hver enkelt nettoposition, lang eller kort, ganget med prisen for råvarederivatet, emissionskvoten eller derivater heraf

b) 3 % af bruttopositionen, lang plus kort, ganget med prisen på råvarederivatet, emissionskvoten eller derivater heraf.

6. For så vidt angår stk. 5, litra a), bestemmes nettopositionen i et råvarederivat, en emissionskvote eller et derivat heraf ved at nette lange og korte positioner:

a) i hver enkelt type råvarederivatkontrakt med en bestemt råvare som underliggende aktiv med henblik på beregning af nettopositionen pr. type kontrakt med den pågældende råvare som underliggende aktiv

b) i en emissionskvotekontrakt med henblik på beregning af nettopositionen i den pågældende emissionskvotekontrakt eller

c) i hver enkelt type emissionskvotederivatkontrakt med henblik på beregning af nettopositionen pr. type emissionskvotederivatkontrakt.

For så vidt angår stk. 5, litra a), kan nettopositioner i forskellige typer kontrakter med den samme råvare som underliggende aktiv eller forskellige typer derivatkontrakter med den samme emissionskvote som underliggende aktiv nettes.

7. For så vidt angår stk. 5, litra b), bestemmes bruttopositionen i et råvarederivat, en emissionskvote eller en derivatkontrakt baseret herpå ved at beregne summen af de absolutte værdier af nettopositionerne pr. type kontrakt med en bestemt råvare som det underliggende aktiv, pr. emissionskvotekontrakt eller pr. type kontrakt med en bestemt emissionskvote som det underliggende aktiv.

For så vidt angår stk. 5, litra b), kan nettopositioner i forskellige typer derivatkontrakter med den samme råvare som underliggende aktiv eller forskellige typer derivataftaler med den samme emissionskvote som underliggende aktiv ikke nettes.

8. I beregningen af den estimerede kapital medtages ikke positioner som følge af transaktioner omhandlet i artikel 2, stk. 4, femte afsnit, litra a), b) og c), i direktiv 2014/65/EU.

9. Kapital investeret i en koncerns hovederhverv er summen af koncernens samlede aktiver minus dens kortfristede gæld som oplyst i koncernens konsoliderede årsregnskab ved udgangen af den relevante årlige beregningsperiode. For så vidt angår første punktum forstås ved kortfristet gæld gæld med en løbetid på under 12 måneder.

10. De værdier, der fremkommer ved de i denne artikel omhandlede beregninger, udtrykkes i EUR.

*Artikel 4***Beregningsmetode**

1. Beregningen af omfanget af handelsaktiviteter og kapital som omhandlet i artikel 2 og 3 baseres på et simpelt gennemsnit af de daglige handelsaktiviteter eller den estimerede kapital allokere til sådanne handelsaktiviteter i de tre årlige beregningsperioder, der ligger forud for beregningsdatoen. Beregningerne foretages hvert år i første kvartal af det kalenderår, der følger efter en årlig beregningsperiode.
2. For så vidt angår stk. 1 forstås ved en årlig beregningsperiode en periode, der begynder den 1. januar i et givet år og slutter den 31. december samme år.
3. For så vidt angår stk. 1 baseres beregningen af omfanget af handelsaktiviteter eller estimeret kapital allokere til handelsaktiviteter i 2018 på de tre foregående årlige beregningsperioder, som begynder den 1. januar 2015, den 1. januar 2016 og den 1. januar 2017, og beregningen i 2019 baseres på de tre foregående årlige beregningsperioder, som begynder den 1. januar 2016, den 1. januar 2017 og den 1. januar 2018.
4. Uanset stk. 3 skal referenceperioden for beregning af daglige handelsaktiviteter eller estimeret kapital allokere til sådanne handelsaktiviteter kun omfatte den seneste årlige beregningsperiode, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Der kan konstateres en nedgang i de daglige handelsaktiviteter eller den estimerede kapital allokere til sådanne handelsaktiviteter på over 10 % ved sammenholdelse af den tidligste af de tre foregående årlige beregningsperioder med den seneste årlige beregningsperiode, og
 - b) de daglige handelsaktiviteter eller den estimerede kapital allokere til sådanne handelsaktiviteter i den seneste af de tre årlige beregningsperioder er på et lavere niveau end i de to foregående beregningsperioder.

*Artikel 5***Risikoreducerende transaktioner**

1. For så vidt angår artikel 2, stk. 4, femte afsnit, litra b), i direktiv 2014/65/EU anses en transaktion i derivater for objektivt at kunne måles til at reducere risici direkte knyttet til den kommercielle aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktiviteten, hvis et eller flere af følgende kriterier er opfyldt:
 - a) Transaktionen reducerer risici i forbindelse med den potentielle ændring i værdien af aktiver, tjenester, input, produkter, råvarer eller forpligtelser, som den pågældende person eller dennes koncern ejer, producerer, fremstiller, behandler, yder, indkøber, markedsfører, lejer, sælger eller påtager sig eller med rimelighed forventer at ville eje, producere, fremstille, behandle, yde, indkøbe, markedsføre, leje, sælge eller påtage sig som led i det normale forretningsforløb.
 - b) Transaktionen dækker risici i forbindelse med den potentielle indirekte virkning af udsving i rentesatser, inflationsrater, valutakurser eller kreditrisiko på værdien af de i litra a) omhandlede aktiver, tjenester, input, produkter, råvarer eller forpligtelser.
 - c) Transaktionen udgør en afdækningskontrakt i henhold til International Financial Reporting Standards som vedtaget i medfør af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽¹⁾.
2. For så vidt angår stk. 1 forstås ved en transaktion, der kan siges at være risikoreducerende i sig selv eller i kombination med andre derivater, en transaktion, for hvilken en ikke-finansiell enhed:
 - a) beskriver følgende i sine interne politikker:
 - i) de typer råvaderivatkontrakter, emissionskvotekontrakter eller derivatkontrakter baseret herpå, som indgår i de porteføljer, der anvendes til at reducere risici direkte knyttet til kommercielle aktiviteter eller likviditetsfinansieringsaktiviteter, og kriterierne for, at de kan udvælges

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

- ii) forbindelsen mellem porteføljen og de risici, porteføljen mindsker
 - iii) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at transaktionerne vedrørende de pågældende kontrakter ikke tjener noget andet formål end at afdække risici direkte knyttet til den ikke-finansielle enheds kommercielle aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktivitet, og at enhver transaktion, der tjener et andet formål, klart kan identificeres.
- b) er i stand til at give et tilstrækkeligt udspecificeret billede af porteføljerne med hensyn til kategori af råvaderivat, emissionskvote eller derivat heraf, underliggende råvare, tidshorisont og andre relevante faktorer.

Artikel 6

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
